

der holde Vrens Fane for højt til ikke at ville indløse de gyldne Løfter? Grænsen er naaet, Fortvivlelsen over de sørgelige Tilstande har taget Overhaand."

Udtalelser, der kunne jævnføres med Forslagets § 1, 2det Stykke.

En Taler udtalte i Nordrup den 21de Juni 1885 ifølge „Politiken“: „Det var dog ikke alene Ordet, Provisorierne vilde nægte os, men endog Talerstolen vil de tage fra os. Det saae man forleden Dag i Holstebro. Talerstolen var et Fredens Sted, som burde respekteres, og han vilde betegne det som en Labansstreg ikke at gjøre det. Syden, Gaardejer Nøes, har gjort sin Pligt, har været en „knøv Raal“ ved at værne om Talerstolens Frihed, og derfor fortjener han Tak og Paastjønneelse. Et Leve for Gaardejer Nøes!

Den 15de Juli 1885 holdtes der i Aalborg stort Venstremøde. Der blev her ifølge de lokale Blade udbragt Leve for Holstebroarrestanterne i denne deres Egenstab.

Den 24de August 1885 skrev „Morgenbladet“ i Anledning af Begivenheden i Holstebro og Tiltalen herfor: „De villige Rødstaber for dette Regimente vil beholde deres Pletter, men Folket sætter paa sine Vresposter de Mænd, som har dets Tillid. Provisoriet kan ophøje sine Kreaturer i Rangforordningen, men det har ingen Myndighed over, hvem der er Hædersmænd i dette Land.“

„Morgenbladet“ bragte den 21de Septbr. 1885 en Artikel, hvori den nuværende Tilstand paralleliseres med Forholdene i 1086 og 1286, da der fandt Jyrstemord Sted. Det hedder bl. A. heri: „Historien gjentager sig. Der er nu Aaret 86. Lad os gaa 800 Aar tilbage, det er da reaktionært nok. Vi have et Provisorium! Kongen hedder Knud og Ministeriet ikke Estrup, for der er intet. Kongen selv er nervøs, vred. Han har længe forhandlet med det gjenstridige Folk (ikke Folkething, det eksisterer — heldigvis — ligesaa lidt som Estrup) om den nye Skat, Tienden, som det stadig bliver ved at nægte. Men alligevel — det Værste var næsten det med Englandsstøget. Kongen er vred! De skulde faa Skam! Nu har han Haand i Hanke med dem: De have drevet Visnepolitik, de ville hverken gjøre Noget for Forsvaret eller overhovedet bevilge det Nødvendige. — „Nu skal I!“ — — Tienden inden Kl. 12, eller —! „Nej“ sig de. „Vi ville ikke trælbinde vore Efterkommere“. — — Desværre! Sydterne begynde at tabe Taalmodigheden, netop som Udpanningen gaar allerbedst. — „Med med Provisoriet!“ raabe de. „Med med Kongen!“ De sigde virkelig „Kongen“, og de mene det. Det bliver værre endnu. Det værste begynder i Bendshøjsel og ender i Ddense. Det er en Bøndeopstand. Bønderne storme St. Albani Kirke, hvor Kongen har søgt Tilflugt. Hans Mænd forsvare ham tappert, men de ere saa faa. Bønderne have sejret. Kongen er død! Foran Alteret ligger han svømmende i sit Blod og de fleste af hans Mænd dræbte rundt omkring i Kirken. Saaledes endte et Provisorium i Aaret 1086.“

Den 20de September 1885 sendtes der fra et Møde i Odder et Takketelegram til Sognefoged Rasmussen, Tørsen, der sad i Fængsel i Skanderborg, fordi han ikke havde villet gjøre sin Pligt og udpante hos Skattenegeterne. Den 30te Septbr. var der Fest til Vre for Sognefogden. Der holdtes Taler og overrattes Rasmussen som Hædersgave en Fjedervogn. En Taler udtalte ifølge Venstrebladet „Skanderborg Amtsavis“, at „han vilde demoralisere Befolkningen overfor Embedsmændene.“

Venstrebladet „Ringsted Folketidende“ skrev den 2den April 1885 i Anledning af Dommen i Holstebro sagen, at „de Ufkyldige, der i disse Tider dømmes for politiske For-